

Bruxelles, le 01 Sep 1991

SERVICE GENERAL DU RENSEIGNEMENT
ET DE LA SECURITE

LE GENERAL

Cher Ami inconnu,

Nous n'avons jamais eu l'occasion de nous rencontrer, aussi bien par manque d'occasions que par le caractère spécial de notre Service.

Mais dans les circonstances exceptionnelles actuelles, j'estime de mon devoir de m'adresser directement à vous, via votre contact militaire, pour vous remercier en premier lieu pour votre dévouement, votre enthousiasme et votre fidélité à la patrie et en second lieu pour vous exprimer mon admiration devant vos efforts soutenus durant des années sans autre récompense que la satisfaction du devoir accompli.

Je regrette autant que vous-même, que les déclarations étourdies de certains politiciens (ir?)responsables ont amené la fin soudaine et inattendue de notre organisation nationale. Et, au lieu de félicitations de la part du gouvernement à l'adresse de ceux qui avaient accepté de défendre leur pays à leur façon, avec tous les risques que cela comporteraient pour eux-mêmes et leur famille, au lieu d'un mot de remerciements, leurs bonnes intentions furent traînées dans la boue et notre organisation fut associée d'une manière irresponsable avec des activités criminelles non élucidées. Quel contraste avec l'attitude digne de nos pays voisins !

Cette attitude absurde, évidemment bienvenue dans la presse, n'est heureusement pas celle de l'opinion publique réelle et le nombre de témoignages de sympathie qui m'ont été remis et l'appui moral sur lequel j'ai pu compter, non seulement de la part d'amis, connaissances et collègues, mais également de beaucoup d'inconnus, ont prouvé combien de citoyens approuvaient le but de notre organisation et combien ont déclaré qu'au contraire l'absence de notre section aurait été plutôt injustifiée.

NOK 31, Jaraal 10/12

Vous avez la parole de vos officiers que votre nom ne sera pas rendu public. Malgré les efforts de la commission sénatoriale et des experts désignés, je suis convaincu que les codes ne pourront être percés. Ceci ne sera bien entendu pas accepté avec reconnaissance, mais je continuerai à appuyer le maintien du secret. Je ne partage pas l'opinion de quelques autorités haut placées qui prétendent un peu naïvement que la remise des noms des collaborateurs clandestins - même aux magistrats uniquement - réhabiliterait chez les politiciens la confiance de notre service et le prestige de l'armée en général. J'estime au contraire que le respect de la parole donnée et la persistance de la confiance des subordonnés dans des chefs qui les soutiennent et qui acceptent pleinement leurs responsabilités, sont de loin plus importants.

Maintenant que ce chapitre dans l'histoire du SGR est clos, c'est pour moi un honneur de pouvoir vous féliciter pour le travail accompli. Sans pouvoir mesurer l'apport exact de vos activités, celles-ci ont certainement contribué à une meilleure entente entre les services participants des différents pays. Ceux qui ont connu notre section spéciale, ont toujours pu apprécier votre disponibilité à sa juste valeur. Ils savaient quelles exigences continues vous étiez demandées, combien d'heures et de jours de votre temps libre vous avez consacrés à votre instruction et à vos missions. Et Dieu seul sait quels soucis personnels cela vous a causés.

La Belgique a des raisons d'être fière de vous car vous avez prouvé que dans notre monde occidental, un effort désintéressé de tant de citoyen reste toujours possible.

L'organisation, telle que nos prédécesseurs l'avait conçue, a cessé d'exister. Espérons qu'elle ne sera plus jamais nécessaire, mais l'avenir devra en apporter la preuve.

Que le petit souvenir qui accompagne cette lettre puisse être l'expression des remerciements sincères de mon service.

En vous souhaitant encore une vie active agréable et longue, veuillez agréer, Cher Ami inconnu, l'expression de ma plus haute considération.

VAN CALSTER, Raymond
Général-major
Chef du Service Général du Renseignement
et de la Sécurité

Brussel, 01 Sep 1991

ALGEMENE DIENST INLICHTING
EN VEILIGHEID

DE GENERAAL

Waarde Onbekende Vriend,

We hebben nooit de gelegenheid gehad mekaar te ontmoeten, zowel door het ontbreken van een gelegenheid als door het speciaal karakter van onze Dienst.

Maar in de huidige uitzonderlijke omstandigheden, reken ik het tot mijn plicht me rechtstreeks tot U te wenden, via uw militair contact, om U te bedanken voor uw toewijding, uw enthousiasme en uw trouw aan het vaderland en om U mijn bewondering uit te drukken voor de gedurende jaren geleverde inspanningen zonder enige andere beloning dan de voldoening van de volbrachte plicht.

Ik betreur evenzeer als Uzelf, dat de onbezonnen verklaringen van sommige (on?)verantwoordelijke politici tot een plots en onverwacht einde hebben geleid van onze nationale organisatie. En in plaats van gelukwensen vanwege de regering aan het adres van diegenen die bereid waren hun land te verdedigen op hun manier met alle daaraan verbonden risico's voor zichzelf en hun familie, in plaats van een dankwoord, werd hun goede naam gewetenloos door het slijk gehaald en werd onze organisatie op een onverantwoordelijke wijze in verband gebracht met niet opgehelderde criminele activiteiten. Wat een contrast met de waardige houding in onze buurlanden.

Deze ongerijmde houding, vanzelfsprekend welkom in de pers, is gelukkig niet deze van de werkelijke openbare opinie, en het aantal sympathiebetuigingen die mij werden overgemaakt en de morele steun waarop ik kon rekenen, niet alleen vanwege vrienden, kennissen en collega's, maar ook van vele onbekenden, bewijzen hoeveel burgers instemden met het doel van de organisatie en hoevelen verklaarden dat het ontbreken van onze sectie integendeel eerder onbegrijpelijk zou zijn geweest.

U hebt het woord van uw officieren dat uw naam niet openbaar zal gemaakt worden. Niettegenstaande de pogingen van de senaatscommissie en de door hen aangeduide experten, ben ik ervan overtuigd dat de codes niet zullen kunnen doorbroken worden. Dit zal natuurlijk niet in dank worden afgenomen, maar ik blijf de geheimhouding volledig steunen.

Ik deel de mening niet van enkele hooggeplaatste autoriteiten die ietwat naïef beweren dat het bekendmaken - zelfs aan de magistraten alleen - van de namen van alle clandestiene medewerkers, bij de politici het vertrouwen in onze organisatie en het prestige van het leger in het algemeen zou herstellen. Ik ben integendeel van oordeel dat de eerbied voor een gegeven woord en het blijvend vertrouwen van de ondergeschikten in chefs die hen steunen en hun verantwoordelijkheden ten volle aanvaarden, veel belangrijker zijn.

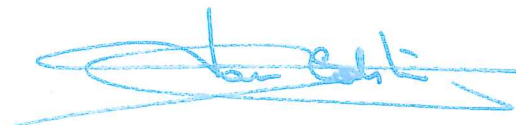
Nu dit hoofdstuk in de geschiedenis van SGR is afgesloten, is het voor mij een eer U te mogen gelukwensen met de volbrachte taak. Zonder de juiste inbreng te kunnen meten van uw inzet heeft deze zeker bijgedragen tot een betere verstandhouding tussen de medewerkers en de diensten van de deelnemende landen. Zij die onze speciale sectie grondig kenden, hebben uw paraatheid steeds naar waarde weten te schatten. Zij wisten welke nooit aflatende inspanningen van U werden geëist, hoeveel uren en dagen vrije tijd U aan uw opleiding en taak hebt opgeofferd. En God weet welke problemen U dat persoonlijk heeft bezorgd.

Het land mag terecht fier zijn op U allen, want U hebt bewezen dat in onze westerse wereld een belangenloze inspanning van zoveel burgers nog mogelijk is.

De organisatie zoals ze was opgevat, heeft opgehouden te bestaan. Laten we hopen dat ze inderdaad nooit meer nodig zal zijn, maar dat zal de toekomst moeten uitwijzen.

Moge het klein aandenken dat dit schrijven vergezelt een blijk wezen de hartelijkste dank vanwege mijn dienst en ik wens U verder een aangenaam actief en lang leven.

Met de meeste Hoogachting,

VAN CALSTER, Raymond
Generaal-majoor
Chef van de Algemene Dienst Inlichting
en Veiligheid